

Meritxell Lluís Parella de Josep Rull

“No han pogut demostrar que són culpables”

ESPAI PISCINES
GRQP Ens banyem?
 POOL LINE DELEGACIÓ MARESME
 Tel. 902 107 208
 www.espaipiscines.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 15 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14790 - AVUI / Any XL. Núm. 13660 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

125.000 parelles lingüístiques en quinze anys

CELEBRACIÓ • El Voluntariat per la Llengua consolida el model per difondre la llengua catalana entre els nouvinguts

INTERESSATS • Gairebé un de cada tres participants en la iniciativa l'any passat provenia de països sud-americans

NACIONAL

P8

La consellera Capella i el president Torra, en l'acte de record de les víctimes del règim de Franco, ahir ■ ORIOL DURAN

Repressió encara vigent

Torra compara la coerció amb els presos polítics amb la del franquisme

Europa - Món

P20, 21

El cap de llista de la CSU, Markus Soeder ■ ACN

Revés a Baviera als socis de Merkel

La CSU guanya però obté el seu pitjor resultat en més de cinquanta anys

Nacional

P14

Activen l'Inuncat en previsió de fortes pluges

L'amenaça de mal temps crea retencions pels que tornen abans del cap de setmana

Europa - Món

P22

La tensió internacional amb l'Aràbia Saudita creix

Arran de les possibles sancions per la desaparició d'un periodista al consolat

Carbonell
 ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
 TEL. 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
 HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
 CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

183843-1184730T

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

Els pecats de Borrell

“E stà bé això de cosir ferides, però abans s'han de desinfectar. Perquè si les cuses sense curar després es podreixen.

S'ha de curar el cos social, per això cal passar bé el desinfectant i després, és clar, s'ha de cosir.” Recorden aquesta frase de l'avui ministre Josep Borrell, pocs dies abans de les eleccions del passat 21 de desembre en què l'independentisme va assolir una nova majoria absoluta?

I aquesta altra, la recorden també? “I mossèn Junqueras, des de la presó... [...] A mi, quan el veig em recorda mossèn Rafel, que era el capellà del meu poble, exactament la mateixa arquitectura física i mental.” Cal dir que en aquells moments no feia ni un mes que el vicepresident Junqueras havia estat empresonat per haver fet possible que els catalans poguéssim votar. De fet, mentre Borrell vomitava aquestes paraules, encara no l'havien pogut visitar a la presó els seus fills, de 2 i 4 anys. Però per a Borrell, no hi ha límits.

Al final, el ministre potser s'haurà d'acabar confessant, amb tants pecats

Com no hi ha hagut límits tampoc en totes les polèmiques que l'han acompanyat els últims anys des de la seva privilegiada posició com a conseller d'Abengoa. Borrell, genuí representant de les portes giratòries, ja va haver de plegar com a rector de l'Institut Universitari de la Universitat Europea de Florència per haver falsejat els papers i haver amagat els ingressos procedents d'aquesta empresa tecnològica. Uns ingressos, tot sigui dit, ingents, i més si tenim en compte que aquella companyia, l'any 2015, va haver de presentar un concurs de creditors a causa de la seva nefasta situació econòmica.

I precisament ara hem sabut que Borrell ha estat multat per la CNMV. Per què? Doncs perquè sembla que el ministre desinfectador, poc abans del mencionat concurs de creditors, va utilitzar la informació privilegiada que posseïa per vendre les accions d'Abengoa d'una familiar a un preu molt superior al que tindrien només uns dies després. Com podeu veure, tot molt socialista i molt obrer. Al final, potser haurà d'acabar confessant-se, amb tants pecats. Llàstima que mossèn Rafel ja no hi sigui.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Un home espera

L'endemà que la fira Liber de Barcelona tanqués amb unes valoracions apoteòsiques, obria a Besalú, diuen que potser per última vegada per falta de suport, Liberisliber, una trobada d'editorials independents molt més modesta que aconsegueix, un cap de setmana a l'any des de fa quasi una dècada, que centenars de lectors visquin com una festa familiar el seu amor als llibres. A casa, l'esperem cada tardor amb frisança, i gairebé sempre trobem algun motiu per dilapidar-hi alegrement els estalvis que tenim. Aquest any, a la parada de l'editorial Cal-lígraf, hi vaig retrobar els *Apunts inútils* del poeta Virgilio Giotti, un llibre de fa més de tres anys que representa el millor que pot oferir una fira descentralitzada com aquesta: no se sotmet a cap llei de mercat, engegada per tot allò que és lleuger i nou; porta sobriament enquadernat a dins un dels textos més meravellous i trasbalsadors que hagin llegit en molt de temps; te'l serveixen en una traducció impecable, treballada com sempre amb estilet per Anna Cassas, i et regalen, com aquell qui res,

“‘Apunts inútils’ són les notes d'un pare que ha perdut els dos fills al front

un pròleg d'Anna de Simone, una de les millors expertes en literatura triestina, i un epíleg de Claudio Magris, tan feliç de sentir el seu estimat Giotti parlar en català, que no va voler ni cobrar els drets. Té més de tres anys, aquest llibre, ja ho he dit. Algú hi havia parat compte? Malaventurats!

Apunts inútils són les notes d'un pare que acaba de perdre els dos fills al front rus. Del cert, només rebrà la confirmació de la mort del fill gran, en un camp de presoners, el gener de 1946, la data en què comença a escriure un dietari que es prolongarà, amb llargs silencis, fins a 1955; del petit, la

comunicació oficial no arribarà fins quaranta anys després de la seva pròpia mort. La incertesa sobre el destí d'aquest segon fill, per insensata que sigui l'espera, és el que el manté viu: potser algun dia tornarà. “Sentirem trucar flux a la porta, / i serà ell. I rient i plorant / li farem petons i ell ens en farà.” Ho escriu en un dels seus poemes, però als apunts no es considera amb dret de covar cap esperança. “Avui, pel carrer, tot d'un plegat en Paolo se m'ha ficat a dins; he sentit el fet de la seva mort amb la violència d'una novetat.” No estem acostumats a llegir un home que plora els fills. Aquesta classe de dol sol estar reservat a les dones. El mateix Giotti se n'estranya tant, que només si l'esclafessin amb una mà, diu, aconseguiria vessar alguna llàgrima. Aquesta incapacitat per expressar el dolor és el que fa dels seus apunts un prodigi d'emoció pura, sense retocs emfàtics ni embelliments. És la pena sola, com un cuc, rosegant per dins tot allò que la vida, inexplicablement, encara li ofereix: un dia radiant, uns nens que juguen, el desig per una dona que passa.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/xuo3fk>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Temps per a la llengua

La dictadura franquista va proposar-se aniquilar la llengua, principal mostra de catalanitat. Va ser prohibida el 1939. Franco proclamava que l'Estat havia de tenir "una sola llengua, el castellano" i va desaparèixer de tot ús públic. Però l'obstinació i l'antinaturalitat van fer que, amb els anys, San Quirico de Besora tornés a ser Sant Quirze i San Baudilio, Sant Boi. I la voluntat de ser. Bona part dels catalans no podien dedicar a la llengua més que la voluntat de recordar-la i conservar-la, malgrat que fos perseguida. Fins a 1946 no es va tornar a editar cap llibre en català, i fins als anys seixanta no se'n permetia l'ús col·loquial. Va ser cap als setanta que es va tornar a estudiar i promoure. Molts ciutadans l'aprenien d'adults, força mestres es reciclaven per ensenyar-lo i altres persones s'oferien de voluntàries per ensenyar-lo als nous.

“El català és l'exemple que la voluntat d'un poble persisteix i supera condemnes i reptes que es creien impossibles

Molta gent hi va destinar l'únic que tenia: el seu temps. Ni diners, ni compensacions, ni decrets, ni sentències. Tant els catedràtics universitaris com parlants gairebé analfabets van fer seu el compromís de promoure la llengua dedicant-li temps. Primer per fer-la acadèmica i normalitzar-ne l'ús. I

els últims anys per sumar-hi parlants nous, sabedors que en ells hi ha el futur. Els costa d'entendre *xiuxiuejar*, però un cop compresa la paraula, somriuen. Entenen de seguida què vol dir *acollir o llibertat*, per exemple.

Un poble que dedica el seu temps a una llengua, o a una causa, o als refugiats, o a unes persones, esdevé viu. Molts excursionistes es van dedicar dissabte a pujar cims pels presos. L'Estat va filtrant que hi pot haver condemnes tèbies com a mal menor, o que hi haurà referèndum per ampliar l'autonomia ja retallada... L'Estat oblidava que hem estat capaços de salvar una llengua administrant el temps, i hauria de saber que després del 1-O, abans o després, la desconexió és qüestió de temps. Alguns ja l'han aplicat mentalment; d'altres, a poc a poc, i d'altres, com el 12-O, reivindiquen l'ús de la força per aturar-la, perquè la veuen irreversible. Hi ha, doncs, temps.

EDITORIAL

125.000 raons pel català

El programa Voluntariat per la Llengua, que impulsa el Departament de Cultura, compleix enguany 15 anys posant en contacte persones que volen aprendre la nostra llengua amb voluntaris que dediquen una part del seu temps a ajudar-les en aquest propòsit. En aquests 15 anys d'història, 125.000 parelles han passat pel programa, amb una progressió clarament a l'alça. De fet, el nombre d'aprenents que s'hi han inscrit ha augmentat un 9,3% en els primers sis mesos de l'any mentre que el de voluntaris també ho ha fet, un 2,6%. Aquesta tendència, d'augment del nombre de les persones que volen aprendre o millorar les seves competències en català, també es dona en els cursos del Consorci de Normalització Lingüística, on els inscrits també han augmentat un 4,5% en aquest primer semestre de l'any.

Tot plegat són notícies positives en un moment complicat per a les llengües minoritzades, però, sobretot, demostra l'encert d'engegar iniciatives que, més enllà de l'aprenentatge estàndard d'una llengua, posen en contacte persones de diferents cultures amb ganes de millorar la seva integració al país. Cal no oblidar que a Catalunya, la immersió lingüística, àmpliament reconeguda a àmbit internacional, ha estat el nostre veritable ascensor social, ja que ha millorat molt les possibilitats de progressar en el lloc de treball de les persones de barris més desfavorits socialment. I justament per això, són tan poc edificants els espectacles mediàtics contra el català i la immersió que protagonitzen grups polítics i alguna entitat amb l'únic afany de créixer gràcies a la crispació quan les mateixes xifres del programa del Voluntariat per la Llengua, per exemple, neguen qualsevol problema derivat de la llengua.

De reüll

Anna Puig

Més enllà del llaç groc

Demà es compleix un any de l'empresonament de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez. Va ser l'inici d'un desbocament judicial injustificable en un país democràtic. Va ser l'inici, també, d'una onada solidària ciutadana sense precedents, que es manté viva encara avui i que no hi ha indicis que vagi a la baixa. Setmanalment, i fins i tot diàriament, centenars de persones es concentren en places i carrers, davant les presons, per manifestar el seu rebuig a aquesta injustícia. Ciutadans que se senten interpel·lats

Molts ciutadans viuen com a propi el malson dels presos

personalment, que viuen gairebé com a propi el malson dels presos polítics i de les seves famílies. Una identificació total amb aquelles persones que van fer possible l'1-O, a les quals volen fer arribar escalfor i força per fer front al càstig que se'ls ha imposat. Ha passat un any i les concentracions i els actes de

suport als presos polítics i als exiliats continuen mantenint el poder de convocatòria. Iniciatives de tot tipus, que posen de manifest, per un costat, la imaginació i l'originalitat del moviment independentista, i, per l'altre, la seva constància i persistència malgrat les amenaces constants i de tot tipus, que tenen com a objectiu posar la por al cos a la gent. Però no ho aconsegueixen perquè la solidaritat va molt més enllà de portar un llaç groc. Clamar per la llibertat de les preses i els presos polítics és un sentiment incrustat en la vida de molts catalans.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PP

Pablo Casado

Ignorància i agitació

Casado va tornar a mostrar ahir la incultura que té sobre Catalunya. A banda de comparar el país amb un narcoestat, ni va enrogir en qualificar la hispanitat com l'etapa més brillant de la humanitat. Ignorant que l'arribada dels espanyols a Amèrica va suposar l'extermini de les poblacions locals.

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Quim Torra

Present igual a passat

El president va parlar ahir sense embuts de la situació dels polítics empresonats i a l'exili aprofitant la seva presència en un acte de record a les víctimes franquistes. I ho va fer comparant les situacions. Una repressió que es donava per superada però que la realitat demostra que no ho està.

DIRECTOR DEL FESTIVAL DE JAZZ DE BARCELONA

Tito Ramoneda

Aniversari merescut

El Festival Internacional de Jazz de Barcelona compleix aquesta tardor mig segle de vida. Cinquanta anys durant els quals ha passat per diverses etapes, però ha tingut sempre un objectiu inapel·lable: acostar aquest gènere no només als entesos sinó a tots els públics.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Crida a la unitat
Oriol Junqueras referma el suport a Carles Puigdemont per complir el mandat de l'1-O i reclama al sobiranisme que faci pinya.

10 anys Acostament
El líder del PP fa costat al president espanyol, però remugant. Zapatero va informar Duran de les mesures abans de la trobada d'ahir.

20 anys Caiguda
La inflació interanual cau a l'1,6% i s'acosta a la mitjana de la zona euro. El govern insinua que aquesta contenció beneficiarà els pensionistes.

Full de ruta

Xevi Sala

La festassa del Parlament

Un ple de política general és com la festa major del Parlament, una data assenyalada en el calendari on no hi pot faltar ningú i cal anar-hi mudat, per això el pitjor que pot passar és que a darrera hora s'anul·li el concert sense ni tan sols tornar les entrades al públic. Darrerament ens toca acostumar-nos a aquesta dinàmica: el programa de mà anuncia grans intervencions al faristol però al final la festa queda ajornada i només ens deixa la buidor sota l'envelat del parc de la Ciutadella. Les aparències sempre han estat un vici irritant associat al món de la política, per això ens ve de nou l'exercici de *striptease* que en aquesta legislatura excepcional ens ofereixen els nostres tossuts parlamentaris. En realitat d'un gran mal sempre en pot sortir un gran bé: la roba bruta ja no es renta a casa i això ens hauria d'alegrar. Gràcies a aquesta exposició maldestra de les baralles internes hem après, per exemple, per a què serveix de debò una figura fins ara tan

Tots voldríem més unitat i més èxits però sempre és preferible tenir uns polítics que ens ensenyin les vergonyes que no pas que se les tapin entre ells

poc coneguda com la dels lletrats del Parlament. O ens hem anat familiaritzant amb el funcionament d'un altre instrument de la cambra que passava força desapercbut: la mesa. I el millor de tot és que se'ns permet fer una mica el tafaner a la cuina de la política, on es reescalfa el sofregit dels pactes i a vegades es socarrima el fricandó dels acords. Tot això el llenguatge incendiari de la caverna mediàtica i dels espoliadors de llaços grocs ho anomena "espectacle lamentable". Vist des dels interessos estrictes de la ciutadania catalana es pot anomenar de moltes altres maneres. Crua transparència, per exemple. Tots voldríem més unitat i més èxits en aquesta carrera d'obstacles per a l'exercici del dret a l'autodeterminació, però és preferible tenir uns polítics que ens ensenyin les vergonyes que no pas que se les tapin entre ells. Perquè al final la darrera paraula la tornarem a tenir sempre els ciutadans quan arribi l'hora de celebrar una nova cita electoral, una altra festa major a la qual estarem tots convidats.

Tribuna

José M. Murià. Membre de l'Acadèmia Mexicana de la Història

Catalunya al món: Jalisco

Un recent article del meu bon amic Josep M. Solé i Sabaté que parlava concretament de la creació de càtedres Catalunya en diversos indrets del món, lligant-se amb institucions aborígenes de recerca i educació superior, a fi de donar a conèixer el país per Mèxic, m'ha fet recordar aquell Programa d'Estudis dels Catalans a Mèxic que es va desenvolupar durant uns anys a El Colegio de Jalisco, patrocinat per aquesta institució i la Generalitat de Catalunya. Si fa o no fa anaven a mitges amb les despeses i durant els cinc anys de vida que va tenir es van publicar una trentena de llibres sobre el tema, es van rebre visites de tots els rectors d'universitats públiques catalanes, però principalment de la Pompeu Fabra, el rector de la qual va venir diverses vegades i va acabar convertit en mestre emèrit d'El Colegio, a més de les relacions amb l'Institut d'Estudis Autònoms del govern català, juntament amb el qual es va desenvolupar un bon "programa d'estudis locals i municipals" que va fer venir a Jalisco

un reguitzell de professors catalans. També es va desenvolupar un programa de col·laboració amb la Universitat de Girona que va comportar també la visita a Catalunya de professors d'aquella casa, com jo mateix.

CONSEQÜÈNCIA DIRECTA d'aquelles activitats van ser, entre d'altres, que Catalunya esdevingués la convidada d'honor en la Fira Internacional del Llibre del 2004 i que en aquests moments existeixi i faci la seva feina una Biblioteca Catalana, amb més de deu mil llibres, inserida a la magnífica Biblioteca Pública del Estado de Jalisco. De menys importància, però també de cert valor, són les activitats a Catalunya i a Mèxic i les publicacions que cada any es fan en un país i a l'altre sobre la presència catalana. D'ensopegades n'hi ha hagut tres: quan un nou director de relacions internacionals d'ERC, quan Maragall va esdevenir president, va suspendre unilateralment la col·laboració que li costava menys de 20.000 euros l'any a la Generalitat. L'altra va ser el sabo-

tatge d'un distingit antropòleg català contractat per El Colegio que va evitar la creació d'una oficina de promoció cultural catalana pensada per a tot el continent que no li va semblar bé. La tercera, quan la ineficiència i l'egoisme de qui va ser la segona presidenta de l'Associació Catalanista de l'Amèrica Llatina (ACAL) la van voler acaparar. El que va començar bé a Jalisco se'n va anar en orris a Puebla.

DE QUAISEVOL MANERA la presència catalana a Jalisco i de Jalisco a Catalunya s'ha incrementat molt els darrers anys i no pas per esforços del govern català, que sovint promet i fa compromisos i poques vegades compleix. Cal reconèixer el valor del professor de català, enviat per l'Institut Ramon Llull, que no fa res més que impartir unes poques hores a la setmana de classe a la Universitat de Guadalajara i passejar i passar-la bé pel país. Tot per dir que coincideixo amb el que va dir Solé i Sabaté i que es podrien aprofitar les experiències de Jalisco.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La veu de l'SNP

■ Estic trista i decebuda.

Sento impotència i indignació per la incapacitat d'unió dels nostres polítics.

Els que somiem la independència i sortim al carrer com si fóssim un, no ens mereixem aquesta divergència. La disputa provoca debilitat, frustracions, una imatge internacional feble i manca de confiança entre l'electorat català que vol un lideratge fort i competent.

Un observador britànic desconcertat em va dir: "Si poses quatre catalans en un vaixell aniran en vuit direccions diferents." Molt adient després del col·lapse dimarts passat al Parlament.

Cal mirar la unitat de l'SNP. En preguntar a un diputat seu a Westminster com s'ho feien per parlar amb una sola veu, va dir: "L'únic objectiu és la independència. A les nostres files hi ha monàrquics, republi-

cans, socialistes i liberals. Profundes diferències d'opinió. En assolir la independència, ens traurem els guants i aquestes diferències es faran públiques."

Una font d'inspiració que uneix esforços i esperances en una sola veu.

ROSER CLAVELL I SOLDEVILA
Valldoreix (Vallès Occidental)

Aterrats per la pluja

■ Dimarts passat vaig veure com els nostres veïns de les Balears i, concretament, de Sant Llorenç veien com el comptador de morts i desapareguts no parava de pujar. Injustes són les vides i les destrosses urbanes, però més injust és culpar-ne només la pluja.

Tot i que s'evidencien les mancances urbanes de molts ciutadans catalanes davant els xàfecs, el problema és d'arrel.

I aquí em pregunto, quantes vides més hem de lamentar per tractar el problema del canvi climàtic i actuar? Quan posarem els interessos mediambientals a davant dels econòmics?

Ara ja no només són els pols, que, a milers de quilòmetres, es desfan. Ara és aquí. Ara som nosaltres. Ara el canvi climàtic fa que l'aigua llevi la vida en comptes de donar-la.

ELENA MUNNÉ ROCAMORA
Barcelona

Joves treballadors

■ Hi ha molts joves que, per circumstàncies de la vida, hem de pagar-nos els estudis nosaltres mateixos i, per tant, els hem de combinar amb alguna feina.

Normalment, aquestes feines no solen ser del nostre camp d'estudis, ja sigui per manca d'experiència o per incompatibilitat horària. Doncs

el que molts ens trobem són empreses que ens ofereixen contractes de 5 hores a la setmana quan realment en fem 20, salaris precaris, hores extres no remunerades, contractes de prova o de pràctiques que duren més d'un any, etc.

Segurament no som els únics que ens ho trobem, però sembla que pel fet de ser joves hem d'iniciar-nos al món laboral acceptant qualsevol condició.

Com que estem desesperats buscant feina, qualsevol cosa ens va bé. Com que l'empresa ens fa un favor en contractar-nos, no ens podem queixar.

Doncs crec que ja és hora de reivindicar les condicions que ens toquen i que, encara que siguin segurament feines passatgeres, se'ns valori igual que algú de més edat i amb més perspectives de futur en el respectiu lloc.

ELISABET VILA LÓPEZ
Vacarisses (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Pablo Casado és un mentider irresponsable que agita el conflicte i que posa en perill la seguretat i la convivència”

Ada Colau, ALCALDESSA DE BARCELONA

Tribuna

Josep Manel Comajuncosa. Professor d'economia d'Esade-Business School

La propera crisi

En els darrers anys l'economia mundial ha experimentat un període llarg de creixement sincronitzat en la gran majoria de les economies avançades i de les regions de l'economia global. Molt probablement el creixement continuarà al llarg del proper any 2019 perquè hi ha diversos factors que el seguiran impulsant.

D'UNA BANDA, L'ELEVAT DÈFICIT PÚBLIC dels Estats Units continuarà estimulant la seva demanda interna, per l'impuls al consum i la inversió que ha suposat la retallada d'impostos de l'administració Trump, i també la demanda externa, afavorint així les compres de productes que arriben de les economies emergents amb un model basat en les exportacions. L'economia nord-americana fa vuit anys que creix per sobre o molt a prop del 2%. Les autoritats xineses mantenen una política fiscal que té també un to expansiu i mantenen una certa expansió del crèdit malgrat que, afortunadament, no en les taxes observades fa uns anys. També les economies europees es mantenen en xifres de creixement després del llarg període de dificultats posterior a la gran recessió.

PERÒ AQUESTS FACTORS que impulsaran el creixement al llarg del proper 2019 es diluiran aviat. El govern nord-americà haurà de canviar la direcció de la seva política fiscal perquè l'actual volum de dèficit no és assumible per un sector públic ja molt endeutat. A més, la taxa d'inflació es troba ja per sobre de l'objectiu de la Reserva Federal, raó per la qual aquesta haurà de seguir amb les pujades del tipus d'interès, que molt possiblement se situaran per sobre del 3,5% el 2020. En altres economies l'augment dels preus del petroli també està pressionant la inflació a l'alça, i els bancs centrals hauran de normalitzar amb rapidesa les seves polítiques mo-

netàries i començar també a apujar els tipus d'interès.

LES MESURES PROTECCIONISTES iniciades per l'administració Trump sembla que aniran a l'alça, amb la corresponent frenada del comerç internacional i de les taxes de creixement global, afegint-hi, a més, pressions inflacionàries. Les restriccions imposades per l'administració nord-americana a les inversions internacionals i a les transferències de tecnologia causaran problemes en les cadenes internacionals de creació de valor que també frenaran el creixement.

L'ECONOMIA XINESA seguirà alentint la seva taxa de creixement per evitar el ritme actual d'augment de l'endeutament, especialment del sector empresarial i financer. Moltes economies emergents notaran aquest menor creixement dels Estats Units i la Xina. També l'economia europea creixerà més lentament. En part perquè el BCE està reduint el volum mensual d'injecció de liquiditat al sistema i, en part,

per les friccions comercials amb els Estats Units. A més, es manté la connexió entre risc bancari i risc sobirà, perquè la unió bancària no s'ha finalitzat i perquè la integració fiscal es preveu molt complicada. Les opinions públiques d'alguns països augmenten el seu euroescepticisme i una altra crisi existencial a la zona euro com la dels anys 2010-12 tindria un efecte nefast per a l'evolució de l'economia.

UN ALTRE FACTOR DE PERILL es troba en la sobrevaloració de molts mercats financers. Les ràtios PER (preu/benefici) estan als Estats Units un 50% més alts que el seu rècord històric previ. Les valoracions dels bons corporatius i dels bons públics són massa elevades. El preu de l'habitatge i de les oficines torna a ser molt elevat en moltes ciutats del món. No es pot descartar una correcció sobtada del valor d'aquests actius, similar a la de l'any 2008, i que actualment es podria veure agreujada per l'existència d'intercanvis financers automatitzats mitjançant algoritmes. En aquest entorn d'alentiment econòmic augmenten el nombre de riscos que poden portar a un altre episodi de recessió. Però no es tracta de preveure si aquesta recessió es produirà el 2020 o el 2022, o si serà sobtada com la del 2009 o més gradual. És molt difícil de saber.

EL QUE SÍ QUE SABEM és que, quan aquesta recessió arribi, hi haurà menys marge de maniobra per utilitzar les polítiques monetàries no convencionals i molt menys espai fiscal per portar a terme polítiques d'augment de la despesa pública. I fa ben poc l'FMI ha fet públic un estudi empíric que mostra que la gran recessió del 2009 va ser més llarga i més profunda precisament en aquells països que no van poder utilitzar de manera àmplia i flexible les seves polítiques monetària i fiscal.

“Aquests factors que impulsaran el creixement al llarg del proper 2019 es diluiran aviat”

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

El bloqueig

D'ençà dels episodis parlamentaris dels dies 6 i 7 de setembre de 2017 molts sabien que no es podia esperar gaire res de po-

sitiu d'una dinàmica que posava en entredit el valor dels actes del Parlament i les normes que els regulen. No fer cas dels informes dels lletrats i pensar que els dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries són merament indicatius podia derivar en una devaluació de la mateixa institució parlamentària.

Paradoxalment l'intent de desbordar el marc actual amb voluntat d'avançar cap a una major sobirania, potser plena, del Parlament, podia restar-li la sobirania reconeguda fins ara. No calcular prou bé els riscos té a vegades efectes contraindicats. No tinc cap dubte que aquest és el marc en el qual es debat el sobiranisme: la gradualitat o el trencament. Trencar sense previsions ni alternatives pot conduir a un atzucac. És clar que els més radicals poden argumentar que no hi ha més atzucac que la continuïtat del sistema amb estricta obediència a un marc constitucional que es vol desbordar.

Ha passat més d'un any i han passat moltes coses, algunes del tot inadmissibles com la presó preventiva de dirigents cívics i polítics. Però ara és l'hora de mirar enrere i d'avaluar el camí recorregut.

L'episodi lamentable del debat de política general i les seves conseqüències no desitjades amb la pèrdua d'algunes votacions és un avís per a totes les forces polítiques parlamentàries i també ho és per a l'entramat institucional que empeny les mobilitzacions sobiranistes.

Per sort els camins de l'economia i els de la societat civil s'han després d'una dependència excessiva de la política i el país avança. Però em sembla que convindria establir que l'únic preu que no es pot pagar per la república virtual que de moment tenim és convertir el bloqueig polític en la paràlisi administrativa que neix dels dubtes i de la por.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clam contra la impunitat del franquisme a Montjuïc

- Torra i Pisarello denuncien la pervivència del règim en un acte d'homenatge a les víctimes
- Tardà insisteix que no negociaran res si no es retiren les acusacions contra els presos polítics

El president Torra intervé en l'acte d'homenatge a les víctimes i als represaliats pel franquisme al Fossar de la Pedrera, a Montjuïc ■ EFE

Emma Ansola
BARCELONA

L'acte d'homenatge als republicans executats, empresonats o represaliats pel règim franquista, que se celebra anualment al Fossar de la Pedrera, al cementiri de Montjuïc, es va convertir enguany en l'altaveu més contundent per denunciar com encara perviuen al segle XXI els atacs a la llibertat i la falta de drets que van formar part de la dictadura franquista. L'emotivitat i la du-

resa de l'escenari, on també hi ha la tomba del president Companys, va servir als republicans, aquesta vegada per boca del diputat al Congrés Joan Tardà, per respondre un cop més, i aquesta vegada de manera més taxativa, al president del govern espanyol, Pedro Sánchez: "No negociarem res si el govern espanyol no insta la fiscalia a retirar les acusacions [que pesen sobre els líders independentistes que són a l'exili i en presó preventiva]." El diputat

va fer aquestes declaracions quan, un cop més, i quan falten pocs dies perquè es faci públic l'escrit d'acusació de la fiscalia, apareixen filtracions que assenyalen la rebaixa de les penes de presó per rebel·lió. Ahir, però, es deia que el president d'ERC, Oriol Junqueras, podria rebre les condemnes més altes respecte a la resta de processats com a responsable del dispositiu del referèndum de l'1-O. Per Tardà, "la justícia espanyola només té un guió, el de

Casado arremet contra Catalunya

El president del Partit Popular, Pablo Casado, va comparar ahir Catalunya amb un "narcoestat" i amb una "dictadura" a causa dels "privilegis" que, a parer seu, tenen els presos polítics a Lledoners i va demanar una nova aplicació de l'article 155 "amb l'extensió que faci falta" i que afecti l'educació, els Mossos d'Esquadra, els mitjans públics i les presons. Tot i assegurar que "ja se sap" que

"no es mata a Catalunya", Casado va definir el moviment independentista com "una nova *kale borroka*". En el mateix discurs, un dels més agressius que es recorden, Casado va assegurar que el Dia de la Hispanitat se celebra "la fita més important de la humanitat, només comparable a la romanització", amb referència a la conquesta d'Amèrica. Colau el va acusar d'"irresponsable i mentider".

la venjança i l'escarment", que va contraposar al que segueix el poble català, basat en "la llibertat i la democràcia", la qual cosa li ha permès allarg dels anys "sortir-se'n dels pitjors patiments". "Aquells que pensen que poden frenar els anhels d'un poble amb la garrotada no coneixen el poble català", va reblar. "Aquí només cal l'absolució", va insistir.

L'actual pervivència del franquisme també va formar part de la denúncia llançada pel president Torra, que va insistir que "cal treure el franquisme de les estructures de l'Estat espanyol" per tal que aquest país "pugui tirar endavant", va etzibar. Segons Torra, l'Estat espanyol "s'atreveix de nou a

La frase

“Si Sánchez no resol la qüestió catalana en clau democràtica, Catalunya serà la seva tomba política”

Joan Tardà
DIPUTAT AL CONGRÉS

tenir presos i exiliats” pel fet “d’haver donat la veu al poble”, com els republicans afusellats el 1939. “No som aquí per defensar la innocència de les víctimes”, sinó per denunciar “els atacs a la llibertat avui dia” contra dirigents sindicals, artistes i –molt especialment– dirigents independentistes que són perseguits i empresonats per un poder judicial que, almenys en les esferes més altes, sembla que no ha tallat els vincles autoritaris amb el que va ser la cultura pròpia de la dictadura”, va denunciar. ■

LES CORTS
CORTS bar
restaurant

C/ les Corts, 19 (poligon) - Cabrera de Mar
Tel. 647 488 095

Tenim pa sense gluten **arttpa**

Menú diari casolà 10 €
Esmorzar de forquilla
Menjars per emportar-se

Dissabte especialitat: Arròs caldós amb llamàntol

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suspensen una vista pel llaç groc d'una advocada

El TSJC informa el magistrat de menors que és ell qui ha de resoldre si la sanciona

Mayte Piulachs
BARCELONA

Un magistrat d'un tribunal de menors va suspendre una compareixença el juliol passat perquè l'advocada d'un dels nois duia un llaç groc a la toga i no se'l va voler treure. El cas es coneix ara perquè la sala de govern del Tribunal Su-

perior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha acordat d'informar al jutge que és ell qui hauria de decidir si l'actuació de la lletrada pot tenir "una responsabilitat disciplinària" (és a dir, imposar-li una multa), ja que "l'incident" es va produir en un acte jurisdiccional presidit per ell. I, si la reacció de la lletrada va ser "de gravetat", se li proposa que ho derivi a la via penal.

En l'acord del TSJC, del 18 de setembre passat, s'exposa tot el cas sense revelar la ciutat catalana

on pertany el jutjat de menors. Així, el jutge exposa al TSJC que tenia fixada una compareixença per al 24 de juliol passat i la defensora d'un dels menors duia un llaç groc a la toga, que "no es va voler treure tot i els reiterats requeriments judicials per a la seva retirada o ocultació". Per això, hi afegeix, va resoldre de suspendre la compareixença fins al 23 de setembre i posar el cas en coneixement del TSJC i del col·legi d'advocats al qual pertany la lletrada.

La Ciutat de la Justícia, seu dels jutjats de Barcelona ■ D. RÍOS

En vista d'aquesta informació, la sala de govern del TSJC, presidida per Jesús Maria Barrientos, es dona per informada i li re-

corda que "només el magistrat podrà identificar les responsabilitats en què hauria pogut incórrer l'advocat", ja que era un acte

en què ell era l'autoritat en les actuacions, i també se li recorda que cal preservar "el bon fi del procés".

Vic, el precedent

No és la primera vegada que es produeix un incident perquè un advocat llueix un llaç groc pels presons polítics. L'abril passat, una jutgessa de Vic va aturar un judici perquè un advocat no es volia treure el llaç groc que duia a la camisa, i al final el va reprendre perquè ell va reivindicar la llibertat d'expressió. La jutgessa va citar els articles 187 i 190 de la llei orgànica del poder judicial i el 37 de l'estatut de l'advocacia per "requerir-li" que es tragués el llaç. Amb respecte, l'advocat Raimon Montoliu s'hi va negar. ■

Diputació Barcelona Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447

ANUNCI

L'Il·lm. Sr. President delegat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, en ús de les facultats delegades de conformitat amb l'apartat 4.2.1 c) de la Refosa 1/2018, sobre nomenaments i delegació de competències i atribucions dels òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada pel Decret de la Presidència núm. 7048/18, de data 9 de juliol de 2018, publicat en el BOPB d'11 de juliol de 2018, quant a les competències de la Presidència delegada de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, relatives a l'expropiació forçosa, contingudes a la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i al Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, aprovat pel Decret de 26 d'abril de 1957 i la resta de legislació reguladora de l'expropiació forçosa, ha dictat la següent resolució amb data 26 de setembre de 2018 (D9623/18):

(...)

Primer. **INICIAR** l'expedient d'expropiació forçosa, mitjançant el procediment d'urgència, dels béns i drets afectats per a l'execució de les obres de la Memòria valorada "Millora de la seguretat viària a la intersecció entre les carreteres BP-4653 i BV-4608. TM. Sant Agustí de Lluçanès". Quant a la declaració d'urgència que preveu l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, així com l'article 56 del seu reglament, està plenament justificat en aquest expedient segons es desprèn de l'Informe tècnic on degudament motiva les circumstàncies d'urgència que justifiquen el procediment excepcional i relatiu a l'ocupació urgent dels terrenys afectats. Declarar, en conseqüència, l'ocupació urgent i necessària amb caràcter definitiu i/o temporal dels béns i drets que figuren en la descripció concreta i individualitzada, així com la relació dels propietaris afectats pel projecte constructiu aprovat definitivament per Decret dictat en data 31 de maig de 2018 per l'Excm. Sra. Presidenta d'aquesta Diputació i que es recull en aquesta resolució, tot d'acord amb el que disposen l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i 56 i següents del seu Reglament.

RELACIÓ DEFINITIVA DE BÉNS I DRETS AFECTATS

TM. Sant Agustí de Lluçanès

DADES AFECTATS		DADES CADASTRALES			SUPERF. AFECTADES m²				CLASSIFICACIÓ URBANÍSTIC
FINCA	TITULAR	NATURALESA	POLIGON	PARCEL·LA	SUBPARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS (M²)	SUP. SERVIT. PAS SUBT. (M²)	SUP. OCUP. TEMPOR. VIALS (M²)	
1	Les Noves Vinyes Xiques 874 SL	Rústica	4	45	a	195,66	0,00	0,00	SNU Conreu secà
					b	226,26	0,00	0,00	SNU Mont baix
					c	16,73	0,00	0,00	SNU Improductiu
					e	133,95	0,00	0,00	SNU Conreu secà
					f	87,01	0,00	0,00	SNU Matoll
2	Les Noves Vinyes Xiques 874 SL	4	24	h	36,31	0,00	0,00	SNU Matoll	

Segon. **DISPOSAR** l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, notificant als afectats dia i hora a tal efecte. Tanmateix formular fulls de dipòsits previs a l'ocupació, així com continuar la tramitació de l'expedient en les fases de preu just i pagament, segons disposa la Llei d'expropiació forçosa, i formalitzar l'Acta de pagament i ocupació als efectes escaients.

Tercer. **AUTORITZAR** la despesa de mil cent cinquanta-tres euros (1.153,00 EUR), en concepte d'import en què han estat valorats els béns i drets objecte d'expropiació i/o d'ocupació temporal, amb càrrec a l'aplicació pressupostària G/50100/45301/60000 del Pressupost de 2018.

Quart. **DESIGNAR** perit de l'Administració el Sr. José M. Gil Albero, enginyer agrícola, amb NIF 39327757B, segons contracte signat per la mercantil ALDERABAN 2.0 IT PROJECTS&SERVICES S.L. en data 23 de maig de 2017, en virtut del Decret dictat pel President delegat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, pel qual s'aprova la proposta del Servei Jurídico-administratiu, d'adjudicació del Servei de Gestió d'expropiacions.

Cinquè. **PUBLICAR**, si s'escaigues, de nou la relació dels titulars dels béns i drets amb les modificacions que hagueren pogut concórrer per adequar-la a la realitat jurídica, tot d'acord amb el que es disposa en els articles 17 i següents de la Llei d'expropiació forçosa i concordants del seu reglament, així com la resta de normativa que sigui d'aplicació.

Sisè. **COMUNICAR** a tots els interessats titulars de béns i drets afectats que se'ls notificarà oportunament dia i hora per a l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, i donar continuïtat a l'expedient per poder convenir amb aquesta Diputació, lliurement i per avenença, l'adquisició per part d'aquesta Corporació dels béns i drets de referència, i donar per conclòs l'expedient iniciat un cop convinguts els termes de l'adquisició amistosa, segons disposen els articles 24 i següents de la Llei d'expropiació forçosa, i art. 27 del Reglament que la desenvolupa.

Setè. **NOTIFICAR** la present resolució a tots els propietaris i titulars que figuren en la relació de béns i drets, així com a l'Ajuntament de Sant Agustí de Lluçanès.

(...)

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva notificació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva notificació.

Així mateix, es fixa el dia 8 de novembre de 2018, de 10:00 a 14:00 hores a l'ajuntament de Sant Agustí de Lluçanès, per als titulars de les finques senyalades en aquest terme municipal, com a data de compareixença per a l'aixecament de les actes prèvies a l'ocupació, per part d'aquesta Diputació, dels béns i drets afectats.

El titular o titulars dels referits béns i drets hi podran concórrer personalment, proveïts del seu DNI, o representats per persones degudament autoritzades amb poder suficient a l'efecte. Així mateix, hauran d'aportar els documents acreditatius en dret de la vigència actual de la seva titularitat sobre els béns i drets afectats (escriptures de titularitat; certificat de domini i càrregues o nota simple informativa expedits pel Registre de la Propietat corresponent).

Segons la citació i convocatòria per a l'aixecament de l'acta prèvia s'adverteix que si bé l'acte tindrà lloc a l'ajuntament, això no impedeix la possibilitat de desplaçar-se a la finca en el cas de ser necessari i procedir a l'aixecament de l'acta, podent fer-se l'afectat acompanyar de perit i notari.

Francesc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 28 de setembre de 2018

Diputació Barcelona Àrea de Territori i Sostenibilitat
Servei Jurídico-administratiu
Ext. 37447

ANUNCI

L'Il·lm. Sr. President delegat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, en ús de les facultats delegades de conformitat amb l'apartat 4.2.1 c) de la Refosa 1/2018, sobre nomenaments i delegació de competències i atribucions dels òrgans de la Diputació de Barcelona, diferents del Ple, aprovada pel Decret de la Presidència núm. 7048/18, de data 9 de juliol de 2018, publicat en el BOPB d'11 de juliol de 2018, quant a les competències de la Presidència delegada de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, relatives a l'expropiació forçosa, contingudes a la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i al Reglament de la Llei d'expropiació forçosa, aprovat pel Decret de 26 d'abril de 1957 i la resta de legislació reguladora de l'expropiació forçosa, ha dictat la següent resolució amb data 20 de setembre de 2018 (D9413/18):

(...)

Primer. **INICIAR** l'expedient d'expropiació forçosa, mitjançant el procediment d'urgència, dels béns i drets afectats per a l'execució de les obres del Projecte constructiu "Rotonda a la intersecció entre la carretera B-112 i el passeig de Llonganies. TM Collbató". Quant a la declaració d'urgència que preveu l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa, així com l'article 56 del seu reglament, està plenament justificat en aquest expedient segons es desprèn de l'Informe tècnic on degudament motiva les circumstàncies d'urgència que justifiquen el procediment excepcional i relatiu a l'ocupació urgent dels terrenys afectats. Declarar, en conseqüència, l'ocupació urgent i necessària amb caràcter definitiu i/o temporal dels béns i drets que figuren en la descripció concreta i individualitzada, així com la relació dels propietaris afectats pel projecte constructiu aprovat definitivament per Decret dictat en data 31 de maig de 2018 per l'Excm. Sra. Presidenta d'aquesta Diputació i que es recull en aquesta resolució, tot d'acord amb el que disposen l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i 56 i següents del seu Reglament.

RELACIÓ DEFINITIVA DE BÉNS I DRETS AFECTATS

TM Collbató

DADES AFECTATS		DADES CADASTRALES			SUPERF. AFECTADES m²				CLASSIFICACIÓ URBANÍSTIC	
FINC	TITULAR	NATURALESA	POL.	PARCEL·LA	SUB PARCEL·LA	SUP. EXPROP. VIALS (M²)	SUP. EXPROP. SERV. (M²)	SUP. SERVIT. PAS SUBT. (M²)		SUBT. OCUP. TEMPORAL SERVEIS (M²)
3	M. Rosa Capella Jorba	Rústica	11	14	a	568,06	0,00	0,00	0,00	Sòl rústic
5	Juan Capella Jorba	Rústica	6	23	c	169,46	0,00	0,00	0,00	Sòl rústic
6	M. Rosa Capella Jorba	Rústica	11	13	—	793,43	4,00	95,87	263,65	Sòl rústic
9	Emesio Jorba Vancell	Rústica	6	26	a	84,08	0,00	0,00	0,00	Sòl rústic
11	Carlos Jorba Font	Rústica	6	27	a	7,98	0,00	0,00	0,00	Sòl rústic
12	Carlos Jorba Font Teresa Marcé Furest	Rústica	6	28	—	0,43	0,00	0,00	0,00	Sòl rústic

Segon. **DISPOSAR** l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, notificant als afectats dia i hora a tal efecte. Tanmateix formular fulls de dipòsits previs a l'ocupació, així com continuar la tramitació de l'expedient en les fases de preu just i pagament, segons disposa la Llei d'expropiació forçosa, i formalitzar l'Acta de pagament i ocupació als efectes escaients.

Tercer. **AUTORITZAR** la despesa de mil nou-cents setanta-nou euros amb setanta-set cèntims (1.979,77 EUR), en concepte d'import en què han estat valorats els béns i drets objecte d'expropiació i/o d'ocupació temporal, amb càrrec a l'aplicació pressupostària G/50100/45301/60000 del Pressupost de 2018.

Quart. **DESIGNAR** perit de l'Administració el Sr. José M. Gil Albero, enginyer agrícola, amb NIF 39327757B, segons contracte signat per la mercantil ALDERABAN 2.0 IT PROJECTS&SERVICES S.L. en data 23 de maig de 2017, en virtut del Decret dictat pel President delegat de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat de la Diputació de Barcelona, pel qual s'aprova la proposta del Servei Jurídico-administratiu d'adjudicació del Servei de Gestió d'expropiacions.

Cinquè. **PUBLICAR**, si s'escaigues, de nou la relació dels titulars dels béns i drets amb les modificacions que hagueren pogut concórrer per adequar-la a la realitat jurídica, tot d'acord amb el que es disposa en els articles 17 i següents de la Llei d'expropiació forçosa i concordants del seu reglament, així com la resta de normativa que sigui d'aplicació.

Sisè. **COMUNICAR** a tots els interessats titulars de béns i drets afectats que se'ls notificarà oportunament dia i hora per a l'aixecament de les Actes prèvies a l'ocupació, i donar continuïtat a l'expedient per poder convenir amb aquesta Diputació, lliurement i per avenença, l'adquisició per part d'aquesta Corporació dels béns i drets de referència, i donar per conclòs l'expedient iniciat un cop convinguts els termes de l'adquisició amistosa, segons disposen els articles 24 i següents de la Llei d'expropiació forçosa, i art. 27 del Reglament que la desenvolupa.

Setè. **NOTIFICAR** la present resolució a tots els propietaris i titulars que figuren en la relació de béns i drets, així com a l'Ajuntament de Collbató.

(...)

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant el Jutjat Contenciós Administratiu de Barcelona, en el termini de dos mesos comptats des del dia següent al de la seva notificació.

Alternativament i de forma potestativa, es pot interposar recurs de reposició davant el mateix òrgan que l'ha dictat, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la seva notificació.

Així mateix, es fixa el dia 29 d'octubre de 2018, de 10:00 a 14:00 hores a l'ajuntament de Collbató, per als titulars de les finques senyalades en aquest terme municipal, com a data de compareixença per a l'aixecament de les actes prèvies a l'ocupació, per part d'aquesta Diputació, dels béns i drets afectats.

El titular o titulars dels referits béns i drets hi podran concórrer personalment, proveïts del seu DNI, o representats per persones degudament autoritzades amb poder suficient a l'efecte. Així mateix, hauran d'aportar els documents acreditatius en dret de la vigència actual de la seva titularitat sobre els béns i drets afectats (escriptures de titularitat; certificat de domini i càrregues o nota simple informativa expedits pel Registre de la Propietat corresponent).

Segons la citació i convocatòria per a l'aixecament de l'acta prèvia s'adverteix que si bé l'acte tindrà lloc a l'ajuntament, això no impedeix la possibilitat de desplaçar-se a la finca en el cas de ser necessari i procedir a l'aixecament de l'acta, podent fer-se l'afectat acompanyar de perit i notari.

Francesc Bartoll Huerta
El secretari delegat
Barcelona, 26 de setembre de 2018

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Meritxell Lluís** Parella de Josep Rull i regidora del PDeCAT a Terrassa

“Demanaran penes altes i no hem d'arronsar-nos”

JUDICI • “Fins ara no han pogut demostrar que són culpables. S’ha pervertit allò que ets innocent fins que es demostrï el contrari” **MODELS** • “El concepte de democràcia i justícia és bastant genèric al món i hem vist que a l’Estat té un significat i unes conseqüències imprevisibles” **PSOE** • “Potser il·lusament es creia que hi hauria un canvi radical i no ha estat així”

Jordi Alemany
TERRASSA

Són 236 nits, les que Josep Rull fa que està en presó preventiva. La seva parella, i també regidora a l'Ajuntament de Terrassa, reflexiona sobre com ho viu i la situació política del país.

Quants cops ha contestat com està el Josep?

Moltes. És recurrent la pregunta, però l'agraïm moltíssim. Quan la gent et para i te la fa et mostra afecte i suport. Ara ja dic que està tancat i, malgrat estar a Lledoners i més a prop, no està millor.

Com porta el dia a dia?

Tan bé com podem. No és fàcil. Falta el pare del Bernat i el Roger, el marit i el company, una peça fonamental en la nostra vida, i ens en ressentim, però també ho portem amb orgull. Tenim el govern exiliat i empresonat per portar a la pràctica el que els ciutadans els vam demanar. Estem fermes i som conscients que no han comès cap delictes, perquè posar urnes no és cap delictes. I la gestió del dia a dia és més complicada. Però m'agrada molt la frase, que no és meua, que diu que no els hem de plorar, sinó reivindicar.

Quan pot parlar-hi i veure'l?

Tenen vuit trucades a la setmana de vuit minuts cadascuna i hi parlo cada dia. Cada setmana ell truca a la seva mare. Per anar-lo a veure hi ha els locutors de 40 minuts amb un vidre cada setmana, també hi van els amics, i els vis a vis tres cops al mes d'una hora i mitja; a dos hi vaig amb els nens i a l'altre som ell i jo.

Li he sentit a dir sempre que les conviccions del Josep són gràniques. Amb tot el que ha passat, les seves, també?

Absolutament, són més fortes

que mai. Ple convenciment que s'havien de posar les urnes, que l'1-O vam votar i el govern va fer el que havia de fer. Malauradament hi va haver unes conseqüències que no ens agraden: gent a qui van pegar i escoles trinxades. Amb el Josep comparteixo un projecte de vida i un de polític.

Penediment per alguna cosa?

Mirant enrere, que és molt fàcil, segurament alguna cosa faríem diferent, però en aquell moment es va fer el que s'havia de fer. I a mi em costa molt d'entendre que posar urnes, per demanar a la ciutadania que lliurement digués quin futur vol per al seu país, comportés el que va passar. Molta gent s'omple la boca de participació ciutadana i l'eina més poderosa que té la ciutadania és votar, que a més és lliure en aquest país. Em costa molt entendre, com a demòcrata, la repressió de després.

Algú els pot titllar d'il·lusos per no calcular aquesta reacció.

Si algú pretén que tinguem por per posar urnes va molt equivocat. Som demòcrates i la gestió del dia a dia i a llarg termini s'ha de fer amb i per la gent. Si posar urnes vol dir que et peguin anem molt malament; m'hi nego, em rebel·lo.

Tampoc de no anar a l'exili?

Tampoc ens en penedim. Va ser una decisió personal de cadascú i compartida amb mi. No tot el govern havia d'estar empresonat o tot a l'exili. A l'exili s'ha demostrat que ens ha servit per internacionalitzar el procés i per veure que el concepte que molts compartim de la justícia existeix fora de l'Estat.

Estar a l'exili i a la presó ha demostrat que la presa de decisions de l'independentisme és més complicat.

La unitat a fora dona força als

Falta una peça fonamental en la nostra vida i ens en ressentim, però ho portem amb orgull

Si algú pretén que tinguem por per posar urnes, va molt equivocat

Si no anem tots a l'una, no avancem, i som un país que ho hem demostrat en moltes coses

Que s'apliqui el Codi Penal de veritat i no les interpretacions que algú en fa

de dins. I en el moment en què sembla que no hi és, perquè a vegades entre tots tinc la sensació que ho magnifiquem, això no va bé. Aquests dies al Parlament són complexos. Evidentment la comunicació no és tan fluida com si estiguessin reunits a la plaça Sant Jaume, és obvi. Si no anem tots a l'una, no avancem, i som un país que ho hem demostrat en moltes coses. Quan aquí hi ha una majoria social d'un 80% que creu que no han d'estar a l'exili o empresonats, o que creu que totes les lleis socials recorregudes pel Constitucional s'han de poder aplicar, Catalunya avança. Fa molts mesos que no tinc la normalitat a casa, però fa un any que tampoc la té el país. Un jutge no ens pot dir qui pot ser president i qui no, ho fa la ciutadania amb els vots, i ho va fer el 21-D amb eleccions imposades. El concepte de democràcia i justícia és bastant genèric al món i hem vist que a l'Estat espanyol té un significat i unes conseqüències imprevisibles.

Confia en la justícia? I en l'espanyola en concret?

No tinc cap dubte que hi ha jutges a l'Estat amb qui compartim el concepte de justícia, però de la manera que ha anat la instrucció n'hi ha alguns que no tenen un concepte homologable a escala internacional. Malgrat com va la instrucció anirem a judici i l'hem de guanyar perquè no hem comès cap delictes.

Què n'espera i per a quan l'espera?

La instrucció és complexa, l'han fet molt ràpid i sembla que serà a mitjan o finals de gener. També és un misteri. Fa massa temps que tenim gent empresonada i a l'exili, la instrucció ha anat ràpida i es fa un ús i abús de la presó preventiva. I pot durar dos mesos bons i, segons els mitjans, no tindrem la sentència fins després de les eleccions.

És cert que tot allò que exministres de justícia anaven dient s'ha anat complint. La segona vegada que el Josep va entrar a la presó ho vaig saber per un avisador de notícies d'un diari i quan estava parlant per telèfon amb ell.

Els ha arribat que la fiscalia pot canviar el càrrec de rebel·lió pel de desordre públic?

Hem d'esperar. Per naturalesa no m'agraden les especulacions ni em crec les enquestes electorals. Deduïm que VOX ho demanarà tot i més i hem d'esperar a veure què farà la fiscalia. No sé si a finals de setmana o la que ve hauríem de saber què ens demanaran tot i més perquè tinguem por, demanaran penes altes i hem de ser valents i no arronsar-nos.

Pactes o indult són possibles?

L'indult, el demana qui ha comès el delictes i ni el govern ni els Jordis n'han comès. I el tema de pactes... Quan tu ets innocent en el judici vols demostrar-ho. I aquí hi ha un altre tema curiós i és que fins ara no han pogut demostrar que són culpables. S'ha pervertit allò que ets innocent fins que es demostrï el contrari.

El titular del jutjat número 13 de Barcelona diu ara que no ha trobat indicis de rebel·lió i sedició entre els investigats...

Un any investigant, imputant i martiritzant el personal i ara diu que no és competent? D'on surten els informes en què es basen les acusacions de rebel·lió, malversació i tot plegat? Això passa l'any 2018. Que s'apliqui el Codi Penal de veritat i no les interpretacions que algú en fa. Els pares del Codi Penal són els alemanys i mira què estan dient, i també a Bèlgica... Plan-teja't si ets tu qui està equivocat i no la resta del món.

Meritxell Lluís, de 44 anys, a l'atri del consistori on és regidora pel PDeCAT aquest mandat ■ ORIOL DURAN

Preveieu que ho resoldran els tribunals europeus?

Desitjaríem que s'arxivés el cas perquè no han comès cap delictes. Si la sentència és condemnatòria esgotarem totes les vies del procediment a l'Estat i quedarà el tribunal d'Estrasburg. Però són *timings* molt llargs perquè s'estan batent rècords

d'admissió a tràmit de recursos, que no vol dir que et donin la raó, sinó que sovint van a un caaix. Si trigues mesos o anys a resoldre un recurs el procediment s'allarga, però s'ha de fer perquè és la nostra obligació.

Es veu amb força per seguir dedicant-se a la política? Ha pen-

sat a deixar-ho?

Tinc militància des de 1992 a la JNC, on ens vam conèixer amb el Josep, després a CDC, i no m'he plantejat deixar-ho. L'important no és estar a les institucions sinó el compromís que cadascú pren cada dia treballant pel seu país i els ciutadans, i ho pot fer des de diversos àmbits.

I el Josep?

Se'm faria molt estrany. Crec que no.

I tornarà a ser en les llistes de Terrassa? I ell?

Ja ho veurem. Fem procés de primàries per escollir cap de llista i no l'hem fet. A disposició del partit en l'àmbit local.

Creu que ha canviat alguna cosa governant el PSOE?

Igual no, és cert. Però personalment tinc una certa decepció. Potser il·lusament es creia que hi hauria un canvi radical i no ha estat així. No només pels presos i exiliats, sinó per les lleis al Constitucional, moltes de les quals votades a favor al Parlament pel PSC. I pels que s'omplen la boca de la Catalunya real, això són temes que també afecten el dia a dia. Això seria un gran canvi. L'episodi de prohibir al president Torra assistir a la reunió de la Unió per la Mediterrània (UpM) em recorda més l'antic govern que l'actual, com també impugnar i bloquejar les oficines a l'exterior.

Sempre ve d'una mateixa persona, el ministre Borrell.

És cert... "El catalán", tot i que n'hi ha d'altres, com la ministra Batet. Vetar-lo amb l'argument que no parli malament d'Espanya... De què té por? Que digui que hi ha presos polítics? N'hi ha, hi són, agradi o no agradi. És el doble joc a què juga el PSC.

Alguns dels qui parlem troben excessiva la presó preventiva.

El tema de la presó preventiva els incomoda, perquè si ets demòcrata t'ha d'inquietar. I és molt fort, i sense judici. El 16 d'octubre els dos Jordis farà un any que hi són; el vicepresident i el conseller Forn hi són des del 2 de novembre, i els que van sortir el 4 de desembre hi van tornar a entrar i no sabem perquè, ja que no es va vulnerar cap de les mesures cautelars: ni reiteració delictiva, possibilitat de fuga... I ara diuen que és perquè continuen sent independentistes. I, és clar, no ho deixaran de ser mai! Si m'agrada el blau ningú m'ho pot prohibir i obligar que m'agradi el verd. Al PSC depèn de quin públic tenen diuen una cosa o una altra. La seva actitud costa d'entendre.

A Terrassa, amb el canvi d'alcalde i l'entrada de nous regidors del PSC en marxar Ballart, ha notat algun canvi?

Soc regidora i abans coordinadora del grup municipal i el Josep també ho ha estat molts anys. Amb molts tinc tracte constant des de la diferència

ideològica. Aquí és diferent al Parlament. Recordo el 3 de novembre, després de tornar de Madrid quan teníem un ple extraordinari i dels 26 regidors se'm van atansar 25. La cordialitat en aquest Ajuntament no s'ha perdut mai, són capaços d'empatitzar. Quan surt el tema d'exiliats i presos en el ple, el PP i Cs voten i diuen el que creuen i el PSC creu que no han d'estar en presó preventiva, però els tira enrere la terminologia. Quan vam trencar el pacte amb el PSC pel 155, i des que van marxar-los regidors, crec que ara n'hi ha del PSC amb qui ideològicament divergim més. I jo em trencaré la cara perquè puguin defensar les seves idees sempre que ho facin pacíficament i democràticament, sense por de poder ser atonyinats o d'anar a la presó.

Alguna decepció per alguna situació durant aquests mesos?

Des de l'Associació Catalana pels Drets Civils, els fills més joves dels presos van intentar posar-se en contacte amb personalitats del món cultural i de l'espectacle i en petit comitè donaven suport, però en públic no volien pronunciar-se. A títol personal em deceben aquelles persones que es consideren demòcrates i que no fan una defensa aferrissada de la democràcia i sí, en canvi, de tot aquest procés judicial i l'aplicació del 155. És el que dèiem del PSC. Si en el referèndum hagués sortit que no i al Parlament no haguessin sumat les forces independentistes estic convençuda que els independentistes hauríem acceptat el resultat.

No faran un llibre, vostè o el Josep?

Jo no, i no veig el Josep ara per ara fent-lo. Però és bo que se'n facin perquè la gent sigui conscient. I és important que la gent expressi com ha viscut una situació com aquesta quan saps que ets innocent. I el que han fet els fills és molt impactant.

Quan veu una Catalunya independent?

No ho sé, m'agradaria veure-ho aviat. Políticament crec que el millor futur per al progrés nacional i social dels ciutadans, que no es pot separar, és una República Catalana independent.

Falta eixamplar base?

No sé quina és la paraula exacta, però cal compartir l'anhel d'una societat millor amb més progrés i benestar. I això no vol dir ser homogenis perquè la pluralitat i la diversitat del país és el que ens enriqueix. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 15 d'octubre del 2017

JOAN RUEDA

Dia de nervis

Gran part del govern català participa en l'homenatge al president Lluís Companys en el 77è aniversari del seu afusellament i ho fa amb el cap posat més en demà, quan, abans de les deu del matí, el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, haurà de contestar el requeriment de l'executiu espanyol perquè aclareixi si va declarar la independència o no en el ple del 10 d'octubre. El govern de Mariano Rajoy ha fet aquesta pregunta per activar l'article 155 a Catalunya. És un dia de nervis en què tots els membres del govern tanquen files al voltant de Puigdemont. Al llarg del dia se sap que en la seva resposta el president es refermarà en la voluntat d'aplicar el full de ruta sorgit l'1-0 però insistirà, alhora, en la petició de diàleg.

“El meu compromís amb la pau, el civisme, la serenitat i la fermesa com a inspiradors de futures decisions”

CARLES PUIGDEMONT
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Segur que al món hi ha gent amb voluntat de diàleg, i ganas de reconèixer la República Catalana”

ORIO JUNQUERAS
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“[Veient la possibilitat d'entrar a la presó] El poble es mobilitzarà als carrers per la llibertat dels empresonats per defensar la independència”

JORDI SÀNCHEZ
PRESIDENT DE L'ANC

NOU ŠKODA FABIA

AMB TOTES LES DECISIONS QUE VULGUIS PRENDRE

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Des de
9.300€*
AMB 4 ANYS DE GARANTIA

El preu anunciat correspon al model ŠKODA Fabia Like 1.0 MPI 55 kW (75 CV)* amb 4 anys de garantia inclosos. PVP recomanat a la Península i les Balears (IVA, transport, impost de matriculació, descompte de marca, de concessionari i bonificació de Volkswagen Finance inclosos). L'oferta inclou descomptes comercials, el pla renova ŠKODA, que és vàlid per a clients particulars que presentin un permís de circulació a nom seu o d'un familiar directe, i un descompte equivalent per valor del nivell de connectivitat "Care Connect". Oferta de finançament vàlida fins al 31/10/2018 per a clients particulars i autònoms que financin mitjançant Volkswagen Finance SA EFC un crèdit mínim de 9.000 € amb una durada i una permanència mínimes de 60 mesos, amb 4 anys de garantia inclosos (per valor de 100 € en el preu de la comunicació). Oferta aplicable a les unitats corresponents a l'ŠKODA Fabia Model Year 2019. Model visualitzat: ŠKODA Fabia Ambition amb opcionals.

Consum combinat de la gamma Fabia: [4,3-4,9] l/100 km. Emissions de CO₂ de la gamma Fabia: [106-111] g/km.

skoda.es

ESERMA MOTOR Avda. Maresme, 5 - Mataró - Tel. 93 741 26 00 - www.esermamotor.com